

njej tudi nekaj pesmi, ki nakazujejo emocionalna stanja, zlasti nekatere odtenke ljubezni in melanholije, kar opozarja na smer, v katero bi se razvijala Kokotova poezija, če je ne bi zaposljevali narodnostni motivi.

Marjan Dolgan

PESNIŠKI LIST ANDREJA KOKOTA*

Tudi v njem avtor pravzaprav nadaljuje obravnavanje tematike, ki smo jo spoznali že v njegovi zbirki Čujte, zvonovi pojo: spet se srečujemo z narodnostnimi problemi slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem, zlasti z znanimi akcijami neonacistov, med katerimi izstopa odstranitev kratke lirične meditacije o omenjenih dogodkih; v vseh je izražena narodnostna ogroženost in bolečina spriči neprijazne usode, ki

je vse prej kot naklonjena tamkajšnjemu slovenskemu rodu. Zunanji dogodki (neonacistično-heimatdienstovsko divjanje) so bili tokrat preveč burni, zato se Kokot ni mogel več zatekati k načinu pesnjenja, ki je značilen za zbirko Čujte, zvonovi pojo, marveč je moral zavreči vse postopke, ki so mu doslej omogočali, da je ostajala narodnostna tematika zastrta — čeprav nikoli tako močno, da se je ne bi dalo vsaj slutiti — in preiti k popolni neposrednosti, ki jo označuje tudi sklepna pesem: »Napisi padajo, padajo / v gnoj naše stvarnosti, / na tlak sebičnosti, / v prepad / v blato našega časa, / na široka usta obljub (...)«.

Pesniški list Andreja Kokota je ustrezno opremil Apollonio Zvest večinoma s fotografijami uničenih dvojezičnih napisov in oskrunjenih spomenikov padlim partizanom.

Marjan Dolgan

Poročamo — glosiramo

SLOVENSKI PRAVOPIS DRAŽJI KOT ZLATO?

Iz intervjuja z dr. Jožetom Toporišičem, ki je bil objavljen 1. februarja 1973 v letošnji peti številki mariborskega tednika 7 dni, smo med drugim izvedeli, da pripravljajo novo, spremenjeno izdajo Slovenskega pravopisa (SP). Nekaj pozneje je bilo natisnjeno v tedniku TT (21. feb., št. 8, str. 12) tudi uradno pojasnilo akademika dr. Bratka Krefta, ki je v imenu Inštituta za slovenski jezik pri SAZU potrdil to vest, poimensko navedel člane predsedstva novega uredništva, da je edino-

veljavna pisava besed tipa bralec, ne pa bravec, kot je zahteval zadnji SP iz leta 1962.

Novica o novem SP je razveseljiva, upajmo samo, da se pripravljanje ne bo preveč zavleklo, kar se dogaja z drugo knjigo Slovarja slovenskega knjižnega jezika (SSKJ).

Da se ne bi do izida novega SP preveč dolgočasili, so poskrbeli naslednji pripetljaji.

Konec februarja so se nenadoma pojavili v izložbah nekaterih ljubljanskih knjigarn izvodi SP. Ker so takšne pozornosti deležne predvsem knjižne novosti, si je mogoče misliti, da je novi SP že izšel — občudovanja vredna hitrost! Toda prodajalka je pojasnila: »Ne, ni nov Pravopis, samo ostanek naklade starega iz leta 1962 so sedaj

* Pesniški list št. 9 — Andrej Kokot; opremil Apollonio Zvest. Založništvo tržaškega tiska Trst & založba Lipa, Koper 1973.